

भुक्ता चान्नानि दुष्प्रज्ञ कथमस्मान् जिहीर्षसि । एवमेव वृथाचारो वृथावृद्धो वृथामतिः ।
 वृथामरणमर्हश्च वृथाऽद्य न भविष्यसि । अथ चेदुष्टबुद्धिस्त्वं सर्वैर्धर्मैर्विवाञ्जितः ।
 प्रदाय शस्त्राण्यस्माकं युद्धेन द्रौपदीं हर । अथ चेत्त्वमविज्ञानादिदं कर्म करिष्यसि ।
 अधर्मश्चाप्यकीर्त्तिञ्च लोके प्राप्स्यसि केवलं । एतामद्य परास्यस्व स्त्रियं राक्षस मानुषीं ।
 विषमेतत् समानोद्य कुम्भेन प्राशितं त्वया । ततो युधिष्ठिरस्तस्य गुरुकः समपद्यत ।
 स तु भाराभिभूतात्मा न तथा शीघ्रगोऽभवत् । तथाऽब्रवीत् द्रौपदीञ्च नकुलञ्च युधिष्ठिरः ।
 माभैष्ट राक्षसान्मूढाङ्गतिरस्य मया हता । नातिदूरे महाबाहुर्भविता पवनात्मजः ।
 अस्मिन् मुहूर्त्ते संप्राप्ते न भविष्यति राक्षसः । सहदेवस्तु तं दृष्ट्वा राक्षसं मूढचेतनं ।
 उवाच वचनं राजन् कुन्तोपुत्रं युधिष्ठिरं । राजन् किं नाम सत्कृत्यं चक्षियस्यास्यतोऽधिकं ।
 यद्युद्धाभिमुखः प्राणस्यजेच्छत्रून् जयेत वा । एष चास्मान् वयश्चैनं युध्यमानाः परन्तप ।
 स्रुदयेमं महाबाहो देशकालो ह्ययं नृप । चक्षधर्मस्य संप्राप्तः कालः सत्यपराक्रम ।
 जयन्तो हन्यमाना वा प्राप्तुमर्हाम सद्गतिं । राक्षसे जीवमानेऽद्य रविरस्तमियाद्यदि ।
 नाहं व्रथां पुनर्जातु चक्षियोऽस्मीति मारत । भोभो राक्षस तिष्ठस्व सहदेवोऽस्मि पाण्डवः ।
 हत्वा वा मां नयस्वैनां हतो वाऽद्येह स्वस्यसि । तदा ब्रुवति माद्रेये भीमसेनो यदृच्छया ।
 प्रत्यदृश्यद्गदाहस्तः सवज्ज इव वासवः । सोऽपश्यद्भ्रातरौ तत्र द्रौपदीञ्च यशस्विनीं ।
 चित्तिस्त्वं सहदेवश्च क्षिपन्तं राक्षसं तथा । मार्गाच्च रक्षः संमूढं कालोपहतचेतसं ।
 भ्रमन्तं तत्र तत्रैव दैवेन विनिवारितं । भ्रातृस्तान् द्वियतो दृष्ट्वा द्रौपदीञ्च महाबलः ।
 क्रोधमाहारयद्भीमो राक्षसश्चेदमब्रवीत् । विज्ञातोऽसि मया पूर्वं पाप शस्त्रपरीक्षणे ।
 आस्था तु त्वयि मे नास्ति यतोऽसि न हतस्तदा । ब्रह्मरूपप्रतिच्छन्नो न नो वदसि चाप्रियं ।
 प्रियेषु रममाणं त्वां नचैवाप्रियकारिणं । अतिथिं ब्रह्मरूपञ्च कथं हन्यामनागमं ।
 राक्षसं जानमानोऽपि यो हन्यान्नरकं व्रजेत् । अपकस्य च कालेन बधस्तव न विद्यते ।
 नूनमद्यासि संप्रको यथा ते मतिरीदृशी । दत्तः कृष्णापहरणे कालेनाहुतकर्मणा ।
 वडिशोऽयं त्वया यस्तः कालसूत्रेण लम्बितः । मत्स्योऽभसीव स्यूतास्यः कथमद्य भविष्यसि ।
 यच्चासि प्रस्थितो देशमनःपूर्वं गतश्च ते । गतं गन्ताऽसि गन्ताऽसि मार्गं वकहिडिम्बयोः ।
 एवमुक्तस्तु भीमेन राक्षसः कालचोदितः । भीत उत्सृज्य तान् सर्वान् युद्धाय समुपस्थितः ।
 अब्रवीच्च पुनर्भीमं रोषात् प्रस्फुरिताधरः । न मे मूढा दिशः पाप त्वदर्थं मे विलम्बितं ।
 श्रुता मे राक्षसा ये ये त्वया विनिहता रणे । तेषामद्य करिष्यामि तवासेणोदकक्रियां ।
 एवमुक्तस्ततो भीमः सृक्कणी परिसंलिहन् । स्मयमान इव क्रोधात् साक्षात् कालान्तकोपमः ।
 बाहुधरश्च भैरवश्च भिदुद्राव राक्षसं । राक्षसोऽपि तदा भीमं युद्धार्थिनमवस्थितं ।
 मुहुर्मुहुर्बाहूददानः सृक्कणी परिसंलिहन् । अभिदुद्राव संरब्धो बलिर्वज्रधरं यथा ।